

1.Sygn. akt II K 107/23

1.1.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Adam Barczak,

Protokolant: starszy sekretarz sądowy R. B.,

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn – Południe w Olsztynie Macieja Szepietowskiego

po rozpoznaniu w dniach 14 grudnia 2023 r. i 31 stycznia 2024 r.

sprawy **K. K. (1)**, syna K. i M. z d. M.,
ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 11 października 2020r., do dnia 8 grudnia 2022r. w W. przy ul. (...) przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci samochodu osobowego m-ki M. (...) o nr rejestracyjnym (...) nr VIN (...) koloru białego rok produkcji 2018, gdzie wartość strat wynosi 250.000 zł. na szkodę leasingodawcy (...) S. A. z /s w G. Oddział w T., przy czym czyn stanowi mienie znacznej wartości, **tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.**

2. w okresie od 24 października 2020r. do dnia 8 grudnia 2022r. w W. przy ul. (...) przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci samochodu osobowego m-ki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) nr VIN (...) koloru granatowego, rok produkcji 2019, gdzie wartość strat wynosi 380.500 zł. na szkodę firmy leasingowej (...) Sp. z o.o. z/s w W., przy czym czyn stanowi mienie znacznej wartości, **tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.**

O r z e k a :

I oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów z tym ustaleniem, że popełnił je w warunkach ciągu przestępstw, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, każdy z nich kwalifikuje jako przestępstwo określone w art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to skazuje go, orzekając na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. jedną karę w wymiarze 1 roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z /s w G. Oddział w T. kwoty 250.000 zł. (dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych) zaś na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w W. kwoty 380.500 zł. (trzysta osiemdziesiąt tysięcy pięćset złotych);

III na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oskarżonego zwalnia od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 107/23	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>K. K. (1)</p>	<p>opisany w pkt I wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Oskarżony K. K. (1) ostatnio formalnie miał miejsce zamieszkania w m. M., ma wykształcenie średnie, z wyuczonego zawodu jest fryzjerem. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest aktualnie podejrzany</p>	<p>dokumentacja pojazdów</p>	<p>8-11, 16 - 19, k. 2324 - 325, k. 446 - 453, 247 - 250, 300</p>	

w sprawie PO I Ds 71.2020 prowadzonej pod nadzorem Prok. Okręg. w S., w której postawiono mu zarzuty z art. 258 § 1 k.k. i in. (k. 471 - 475), pozostawał również tymczasowo aresztowany do sprawy PO 3003-1.Ds 31.2023 Prok. Okręg. w O., gdzie stanął pod zarzutami popełnienia czynów z art. 279 § 1 k.k. (k. 491, 504 - 506).

W roku 2020 P. A. (obecne nazwisko P. G. (1)) pozostawał w związku małżeńskim z D. A.. Oboje mieli udział w spółce (...) Sp. z o.o., Sp. k. z siedzibą w W.. Prowadzili działalność gospodarczą, min. delikatesy w P. (...). W ramach działalności posiadali kilka samochodów osobowych, w tym przedmiotowe, tj. M. (...), rok. prod. 2018, nr rej. (...) oraz A. (...), rok. prod. 2019, nr rej. (...). Pojazdy te były wzięte w leasing, tj. M. w firmie (...) S.A. w G., Oddział T., zaś A. w (...) Sp. z o.o. z s. w W.. Cena nabycia (brutto) pojazdu A. wynosiła 385.000 zł., umowa leasingu została zawarta w dniu 10 września 2020 r. i została spłacona jedynie w nieznacznym zakresie. Umowa leasingu samochodu M. została zawarta w dniu 04 marca 2020 r. na spółkę (...) Sp. z o.o. w L., po czym umową z dnia 13 sierpnia 2020 r. przejęta przez

(...) Sp.z o.o., wartość pojazdu brutto wynosiła 250.000 zł.; raty nie były terminowo regulowane.

Umowy na leasing wymienionych pojazdów podpisywała D. R. - A. w imieniu spółki (...). Sprawami związanymi z pojazdami zajmował się jednak raczej P. G. (1). Aktualnie P. G. (1) i D. R. - A. są rozwiedzeni. W roku 2020 pojazdy nabyte na spółkę były komercyjnie wynajmowane za pośrednictwem wypożyczalni H. C. R. w W., prowadzonej przez P. P. (1). Od czasu, gdy poznała się z P. G., ten wstawiał do jej wypożyczalni swoje samochody, na które znajdowała klientów i następnie rozliczali się z uzyskiwanych opłat za wypożyczenie. Współpraca ta miała charakter nieformalny, nie zawierali między sobą umów pisemnych a jedynie ustne, zaś w przypadku, gdy klient chciał otrzymać fakturę, wystawiała ją spółka (...).

W październiku 2020 r. z wypożyczalnią skontaktował się oskarżony K. K. (1), deklarując zamiar wynajęcia samochodu. Po ustaleniach zdecydował się na samochód M., który odebrał z garażu przy ul. (...) w W.. Sporządzona została standardowa umowa

pisemna z dnia 20 października 2020 r. Oskarżony posługiwał się dokumentem tożsamości, który wpisano do umowy. W czasie wynajmu nie był obecny P. G. a pojazd wydała oskarżonemu osobiście P. P.. Koniec okresu najmu określono na dzień 20 listopada 2020 r., zaś cenę na 7.000 zł., którą oskarżony zapłacił. W dniu 23 października 2020 r. oskarżony podpisał kolejną umowę, tym razem na samochód A. i odebrał go w tym samym miejscu osobiście od P. P.. Przyjechał wówczas z innym mężczyzną samochodem z innej wypożyczalni. Termin zwrotu A. określony był na dzień 23 listopada 2023 r., zaś zapłacona cena wynosiła 9.000 zł. Wówczas nie było jeszcze żadnych wątpliwości co do pierwszej umowy.

Oba wymienione pojazdy nie zostały zwrócone w terminie, a oskarżony przywłaszczył je. Wszelki kontakt z oskarżonym urwał się. Współpracownik P. P. na jej prośbę ustalił, że oskarżony może być zamieszany w inne podobne czyny na szkodę innych podmiotów. O prawdopodobnie bezpowrotnej utracie obu pojazdów P. P. powiadomiła P. G., który w rezultacie w dniu 15 stycznia 2021 r. złożył w

(...) w W. zawiadomienie o ich przywłaszczeniu. W toku przesłuchania wymieniony zataił częściowo faktyczne okoliczności wynajęcia pojazdów i podał, że przekazał je osobiście K. K. (1) w obecności P. P. w celu, aby oskarżony znalazł na nie najemców (k. 2 o.). W istocie P. G. w ogóle nie zetknął się osobiście z oskarżonym a pojazdy nie zostały mu wydane w takim celu. Nadmienić należy, że oba pojazdy były ubezpieczone, jednak nie posiadały wykupionego dodatkowego ubezpieczenia od przywłaszczenia a jedynie zwykłe ubezpieczenie od kradzieży, wobec czego doszło do odmowy wypłaty odszkodowań. Spółka P. G. nie regulowała w następstwie rat leasingowych. Kontakty P. G. z P. P. zakończyły się bezkonfliktowo. W późniejszym czasie P. P. rozwiodła się z mężem i miała latem 2021 r. poważny wypadek samochodowy, w wyniku którego długotrwale przebywała na leczeniu, przez co nie było z nią kontaktu. Czynności zmierzające do ustalenia lokalizacji obu pojazdów okazały się bezskuteczne (k. 126). Obie umowy leasingu zostały wypowiedziane.

zeznania P. G.	316 o. - 318 o., 2- 2 o., 23 o., 319 o.		
zeznania P. P.	328 o. - 330, 512 - 513, 381 o. - 382		
wyjaśnienia oskarżonego	511 o., 62, 363 o.		
wydruki korespondencji	355-359, 366- 372, 375 - 376,		
zeznania D. R. - A.	312 - 314		
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	dokumentacja pojazdów	dokumenty niekwestionowane	
wydruki korespondencji	dokumenty niekwestionowane		

wyjaśnienia oskarżonego

W ocenie sądu należy dać im wiarę w zakresie, w jakim oskarżony wprost na rozprawie potwierdził, że osobiście dokonał wypożyczenia obu przedmiotowych samochodów i odebrał je od P. P., jak również podpisał umowy, których oryginały zostały ostatecznie ujawnione i załączone do akt sprawy, jak również zapłacił kwoty należności za wynajem w nich wskazane. Nie dano mu zaś wiary w zakresie, w jakim ogólnikowo podał, że nie pamięta czy samochody te następnie przez kogoś oddawał, gdyż miał wówczas problemy z alkoholem (k. 511 o.). Nie sposób dać temu wiary w realiach sprawy. Oskarżony nie podważał, że był w posiadaniu wskazanych pojazdów i użytkował je, natomiast wskazał, że jego zdaniem były niejasności co do właściciela, że były to samochody w leasingu nie należące do osoby, która mu je wynajęła, ale tego dokładnie nie pamięta, gdyż "tę sprawę sobie odpuścił". Podkreślić przy tym należy, że oskarżony w szczególności nie negował w żadnym stopniu zeznań P. P., jakie złożyła na rozprawie i podał, że się z nimi w pełni zgadza, a wynikają z nich dokładnie kontakty z oskarżonym w celu wypożyczenia pojazdów i okoliczności w jakich to

	<p>nastąpiło, jak również kategorię twierdzenia świadka, że pojazdy te zostały utracone, tj. nie zostały przez oskarżonego zwrócone a kontakt z oskarżonym się urwał.</p>	
zeznania P. G.	<p>W ocenie sądu należało dać im wiarę co do okoliczności wypożyczenia oskarżonemu obu pojazdów za pośrednictwem P. P., gdyż w tym zakresie zeznania te korespondują z relacją wymienionej a potwierdził je również sam oskarżony. Niemniej równocześnie mieć należało na uwadze, że w oczywistym stopniu P. G. składając zawiadomienie o przestępstwie częściowo zeznał nieprawdę, że pojazdy te przekazał osobiście oskarżonemu, którego prezentował jako swojego znajomego, w celu znalezienia przez niego klientów na ich wynajęcie. Obecnie z tego powodu uchyla się on stawiennictwa przed sądem. W ocenie sądu wynikało to jednak z chęci zatajenia faktu wstawienia pojazdów do wypożyczalni, co było jak należy przyjąć procederem prowadzonym z ukrywaniem podstaw opodatkowania. Nie stoi to zaś w sprzeczności z rzeczywiście zaistniałym faktem przywłaszczenia pojazdów, z ich utraty bowiem P. G. nie osiągnął żadnych dostrzegalnych</p>	

korzyści. Zeznania P. G. należy również traktować z ostrożnością, gdyż oba pojazdy były względnie krótko wcześniej leasingowane i w niewielkim jedynie zakresie spłacone, jednak równocześnie nic nie wskazuje, aby doszło do zaplanowanej utraty tych pojazdów, w szczególności również oskarżony nie ma żadnego interesu, aby potwierdzać, że pojazdy te faktycznie wynajął i je użytkował, jeśli by współdziałał w jakiś sposób w ich sfingowanym przywłaszczeniu na szkodę leasingodawców. Zatem, o ile polegają na prawdzie wyjaśnienia, że pojazdy stanowiły własność innego podmiotu, niż wypożyczający, to okoliczność ta nie stanowi podstawy do zakwestionowania faktu, że K. K. po wypożyczeniu ich nie zwrócił i w nieustalony sposób nimi bezprawnie rozporządził, doprowadzając do ich utraty.

zeznania P. P.

Należało je podzielić, albowiem są spójne. Świadek zrelacjonowała zarówno okoliczności współpracy z P. G. w zakresie wypożyczania samochodów z jego spółki, jak i nawiązania kontaktów w z oskarżonym w celu wypożyczenia mu dwóch przedmiotowych

pojazdów oraz dokładnie opisała okoliczności ich wydania. Jej zeznania w ocenie sądu były stanowcze i zgodne ze zgromadzoną dokumentacją, w tym umowami wynajmu tych pojazdów. Zwłaszcza należało mieć na uwadze, że oskarżony K. K. w całości zeznania te potwierdził. Nie sposób w kontekście tego przyjąć, aby świadek niezgodnie z prawdą zeznała, że pojazdów tych oskarżony nie zwrócił i zerwał wszelkie kontakty. Jak stwierdziła, zdarzenie to miało charakter wyjątkowy, nigdy wcześniej do tego nie doszło. Jej zeznania co do okoliczności wypożyczenia pojazdów oskarżonemu znajdują również potwierdzenie w uzyskanych wydrukach korespondencji (k. 366 i nast.).

zeznania D. R. - A.

Dano im wiarę, jakkolwiek zeznania świadka nie wnoszą decydujących okoliczności. Świadek potwierdziła fakt leasingowania obu pojazdów przez spółkę, jaką prowadziła ówczesnie z P. G. a z uzyskanych dokumentów wynika, że podpisała obie umowy w imieniu tej spółki (choć w toku przesłuchania uchylała się od udzielenia jednoznacznej odpowiedzi w tej kwestii, niemniej nie budzi to zasadniczo

	<p>wątpliwości). Jak jednak podała, w istocie sprawami leasingu i wynajmu tych pojazdów i tak zajmował się P. G., co znajduje pełne potwierdzenie w zeznaniach P. P., która nie miała żadnych kontaktów ze świadkiem. Wobec powyższego świadek D. R. - A. dysponowała jedynie dość ogólnikowymi informacjami na temat przedmiotowych pojazdów a nadto w ocenie sądu starała się zdystansować od działalności spółki a co za tym idzie, potencjalnej własnej odpowiedzialności za wyniki z tego zobowiązania majątkowe.</p>		
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. K. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>W ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Mieć należy na uwadze, że istota przestępstw z art. 284 k.k. sprowadza się do przywłaszczenia sobie, zatem jakiegokolwiek czynu uzewnętrzniającego zamiar traktowania rzeczy lub prawa majątkowego jako własnych, włączenia ich do własnego majątku (wyr. SN z 2.12.2008 r., III KK 221/08, Prok. i Pr. – wkł. 2009, Nr 5, poz. 13; post. SN z 15.10.2020 r., III KK 294/20). Do znamion przywłaszczenia nie należy natomiast zabór, bowiem czyn sprawcy przywłaszczenia dotyczy rzeczy, którą objął on wcześniej we władanie w sposób legalny (wyr. SN z 2.9.2004 r., II KK 344/03, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 1493; wyr. SN z 20.5.2014 r., II KK 3/14). Przywłaszczenie następuje wówczas, gdy sprawca w sposób zewnętrznie postrzegalny podjęmie wobec rzeczy dyspozycję typową dla właściciela, która może polegać min. na rozporządzeniu rzeczą, definitywnej odmowie jej zwrotu, czy jej ukrywaniu.</p> <p>Typ kwalifikowany przywłaszczenia określony</p>	

w art. 284 § 2 KK polega zaś na przywłaszczeniu rzeczy ruchomej, która została wcześniej sprawcy powierzona przez uprawnionego na mocy np. umowy najmu, użyczenia, przechowania. Jak przyjęto w orzecznictwie "Powierzenie to przeniesienie władztwa nad rzeczą na inną niż właściciel osobę, powiązane z ustaleniem określonego postępowania z rzeczą przez osobę ją uzyskującą i połączone z zastrzeżeniem konieczności jej zwrotu w przyszłości" (wyr. SA w Szczecinie z 27.2.2014 r., II AKa 15/14).

Uwzględniając powyższe, oskarżony K. K., poprzez odmowę zwrotu wypożyczonych pojazdów - powierzonych mu z zastrzeżeniem obowiązku ich zwrotu, jak również rozporządzenie nimi w nieustalony bliżej sposób, jednak skutkujący ich utratą (np. sprzedaż, definitywne przekazanie innym osobom, porzucenie, demontaż czy ukrywanie) wyczerpał znamiona przypisanych mu przestępstw. Dopuścił się ich w warunkach ciągu przestępstw, to jest w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Każde z nich zakwalifikować należało jako przestępstwo określone w art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

<p>a w konsekwencji orzec wobec oskarżonego jedną karę na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., mając na uwadze względniejszy stan prawny obowiązujący w chwili popełnienia czynów (min. treść art. 53 § 1 k.k.).</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (1)	I		Wymierzając karę sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynów, który uznał za znaczny, w szczególności mając na uwadze wartość przywłaszczonego mienia. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym przywłaszczenia i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a stopień jego winy również uznano za wysoki. Sąd uwzględnił również uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne oraz analogiczne (k. 364 - 365). Mając przy tym na uwadze okoliczności osobiste, dotyczące osoby oskarżonego, jak i cele zapobiegawcze i wychowawcze (art. 53 § 1 i 2 k.k.) sąd uznał za zasadne wymierzyć oskarżonemu wnioskowaną karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (1)	II		Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono środek kompensacyjny, zobowiązując oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, gdyż dotychczas nie została naprawiona w żadnej części.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od zapłaty		

	na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.	
1.Podpis		